

Tisztelt Alkotmánybíróság

1015 Budapest
Donáti u. 35-45.

részére a

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

(1027 Budapest, Csalogány u. 47-49.

Postacím: 1255 Bp.

mint I. fokú Bíróság

útján

**Schenker Nemzetközi Szállítmányozási és
Logisztikai Kft.**

(1239 Budapest, Európa utca 5.)

jogi képviselő: Noerr & Társai Iroda

eljáró ügyvéd: Dr. Jókay
István

indítványozónak

alkotmányjogi panasz indítványa

a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
18.K.30.565/2013/10. számú ítélete

ellen

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott **Schenker Nemzetközi Szállítványozási és Logisztikai Korlátolt Felelősségű Társaság** (székhely: 1239 Budapest, Európa utca 5.; cégjegyzékszám: 01-09-363616; a továbbiakban: „**Indítványozó**”) – a csatolt meghatalmazással (1. sz. melléklet) igazolt Munkaügyi Bíróság képviselőm, Dr. Jókay István

Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a **Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 18.K.30.565/2013/10. számú ítéletének** alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sérti

- (i) az Alaptörvény Alapvetésének B) cikkelyének (1) bekezdését, valamint
- (ii) az Alaptörvény XXIV. cikkelyének (1) bekezdését.

Indokolás

Indítványozó kérelmének indokolásaként az alábbiakat adja elő:

1. A megsemmisíteni kért bírói döntés megnevezése, a határidő-számításhoz szükséges adatok közlése

1.1 Előzmények

Indítványozó 2012. május 22. napján kérelmet nyújtott be a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-budapesti Vám- és Pénzügyőri Igazgatóságánál (a továbbiakban: „**I. fokú Hatóság**”), amelyben import Áfa biztosítása alóli mentességi igazolás kiadását kérelmezte (a továbbiakban: „**Mentességi Kérelem**”). Az I. Fokú Hatóság 2012. augusztus 6. napján kelt, 11360-7/2012 NAV DBPVPIG számú határozatával (a továbbiakban: „**I. Fokú Határozat**”; 2. sz. melléklet) Indítványozó Kérelmét megtagadta. Indítványozó az I. Fokú Határozat ellen 2012. augusztus 21. napján fellebbezéssel élt, amelyet a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága (a továbbiakban: „**II. Fokú Hatóság**”) 2012. október 18. napján kelt, 6789-3/2012. NAVKMRVPF számú határozatával (a továbbiakban: „**II. Fokú Határozat**”; 3. sz. melléklet) elutasított.

1.2 A megsemmisíteni kért bírói döntés megnevezése és a jogerős ítélet kézhezvételének időpontja

Munkaügyi Bíróság	
Utján – az	
Erkezett: 2014 -06- 0 2	
PELDÁNY: 4	IV.
MELLEKLET: 7+7	KÖZTUK: meglát.
FŐLAJSTORMSZÁM: 18.K.30.565/13	UTÓIRÁRÓK:
Készítővel	
ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV / 1094 - 0 / 2014
Erkezett:	2014 JÚN 06,
Példány: 2	Kezelőiroda:
Melléklet: 2x7+1 db	du

18K/3 1102

Indítványozó 2012. november 26. napján a II. Fokú Határozat ellen felülvizsgálati kérelmet (a továbbiakban: **„Felülvizsgálati Kérelem”**; 4. sz. melléklet) nyújtott be a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon (a továbbiakban: **„I. Fokú Bíróság”**). A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 18.K.30.565/2013/10. számú ítéletével (a továbbiakban: **„Ítélet”**; 5. sz. melléklet) Indítványozó felülvizsgálati kérelmét elutasította.

A jogerős Ítéletet Indítványozó 2014. április 2. napján kapta kézhez.

2. Az Alaptörvényben biztosított jog megnevezése:

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság Ítéletével Indítványozó alábbi, az Alaptörvényben biztosított jogait sértette meg:

2.1 az Alaptörvény Alapvetésének B) cikkelyének (1) bekezdése

„Magyarország független, demokratikus jogállam.”

2.2 az Alaptörvény XXIV. cikkelyének (1) bekezdése

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

3. A közvetlen érintettség kifejtése

3.1 Pertörténet

3.1.1 Első fokú közigazgatási eljárás

Indítványozó Mentességi Kérelmével fordult az I. Fokú Hatósághoz, amelyben kérte a HU170000N5000129980 számú Áfa biztosításra vonatkozó mentességre vonatkozó engedély meghosszabbítását.

Az I. Fokú Hatóság 2012. június 18. napján kelt végzésével (a továbbiakban: **„I. Végzés”**; 6. sz. melléklet) tájékoztatta Indítványozót, hogy Indítványozó részére hátrányos döntést fog hozni, ezért a *közösségi vámjog végrehajtásáról szóló 2003. évi CXXVI. törvény* (továbbiakban: **„Vtv.”**) 2 § (8) bekezdése értelmében meghallgatási jogot biztosított 2012. június 25. napjára.

Indítványozó a meghallgatáson részt vett, amelyről az I. Fokú Hatóság a 11360-2/2012. NAV DBPVIIG szám alatti jegyzőkönyvet készítette el. Indítványozó a meghallgatás alkalmával előadta, hogy az Áfa biztosításra vonatkozó mentesség szabályai nem változtak, ezért nem világos, hogy az I. Fokú Hatóság hogyan juthatott arra a következtetésre, hogy Indítványozó el fogja veszíteni az Áfa biztosításra vonatkozó mentességét. Hiszen Indítványozó évek óta kérvényezte és meg is kapta az

I. Fokú Hatóságtól a mentességet, tekintve, hogy az I. Fokú Hatóság eddig azt vizsgálta – egyébként jogszabályellenesen –, hogy az Indítványozó az Áfa biztosítására vonatkozó mentességi kérelem beadásának időpontjában – és nem a kérelem beadását megelőző két évben – kintlévőséggel rendelkezik-e vagy sem.

Indítványozó kifejtette azon álláspontját is, miszerint az I. Fokú Hatóság megsértette a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvényben (a továbbiakban: „Ket.”) előírt 30 napos ügyintézési határidőt, mivel Mentességi Kérelem alapján elindult eljárás 30 napon belül nem fejeződött be: az I. Fokú Hatóság a 2012. június 26. napján (azaz a 30 napos határidő lejártá után 5 nappal(!)) kelt 11360-3/2012. NAV DBVPIG szám alatti végzésével (a továbbiakban: „II. Végzés”; 7. sz. melléklet) az elintézési határidőt harminc nappal meghosszabbította a Ket. 33.§ (7) bekezdése szerint.

A NAV Dél-budapesti Adóigazgatósága az I. Fokú Hatóság megkeresésére 2012. június 29. napján tájékoztatást adott arról, hogy Indítványozónak a 2011. évben Áfa kintlévősége keletkezett.

Az I. Fokú Hatóság a 2012. július 18. napján kelt 12953-1/2012. NAV DBPVPIG szám alatti végzésével tájékoztatta Indítványozót, hogy 2012. augusztus 1-ére újabb meghallgatási jogot biztosít. Indítványozót 2012. augusztus 1. napján a meghallgatáson megjelent, melyről a 11360-5/2012. NAV DBPVPIG szám alatti jegyzőkönyv került felvételre.

A meghallgatáson Indítványozó tájékoztatást kért az I. Fokú Hatóságtól, hogy a kintlévőségi listák véglegesnek tekinthetők-e, illetve nehezményezte, hogy az I. Fokú Hatóság késlelteti az eljárást és még mindig nem hozott döntést. Indítványozó kifogásolta, hogy az I. Fokú Hatóság az ügyintézési határidőt meghosszabbította, amely nem felel meg a jogszabályi előírásoknak, és a hivatal a mulasztásával kárt okozott Indítványozó részére. A meghallgatás alkalmával Indítványozó átadott egy olyan kimutatást, mely tartalmazta a 2010. és 2011. évre vonatkozó közel egy milliárd forint túlfizetést a Nemzeti Adó és Vámhivatal felé.

Az I. Fokú Hatóság a Mentességi Kérelemben foglaltakat a 2012. augusztus 6-án kelt I. Fokú Határozatával megtagadta.

3.1.2 Másodfokú közigazgatási eljárás

Indítványozó az I. Fokú Határozat ellen fellebbezést nyújtott be, amelyet a II. Fokú Hatóság a II. Fokú Határozatával elutasított.

3.1.3 Bírósági felülvizsgálati eljárás

Indítványozó Felülvizsgálati Kérelmét az I. Fokú Bíróság Ítéletével elutasította.

3.2 Az Alaptörvényben biztosított jogok sérelme és indokolása

3.2.1 Alaptörvény Alapvetésének B) cikkelyének (1) bekezdése

Az Alaptörvény Alapvetésének B) cikkelyének (1) bekezdése magában hordozza azon alkotmányos alapelveket, amelyek az egész Alaptörvényt áthatják, így (i) a jogállamiság és (ii) a jogbiztonság elvét.

A jogállamiság egyik alapvető követelménye, hogy a közhatalommal rendelkező szervek, így az I. Fokú Hatóság is, a jog által meghatározott szervezeti keretek között, a jog által megállapított működési rendben és a jog által a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtik ki a tevékenységüket – [56/1991. (XI.8.) AB határozat].

A jogbiztonság elve alapján a jogrendszer egésze, egyes részterületei, és egyes szabályai is világosnak, egyértelműnek, hatásukat tekintve kiszámíthatónak kell, hogy legyenek – [11/1992. (III. 5.) AB határozat].

A jogállamiság és a jogbiztonság a közigazgatási jog területén is megszabja azon követelményeket, amelyek a közigazgatási eljárásban kell, hogy érvényesüljenek. A közigazgatásnak alkotmányos kötelessége, hogy hatáskörét gyakorolja, azaz illetékességi területén a hatáskörébe utalt ügyben az erre megszabott idő alatt érdemi döntést hozzon, hiszen a közigazgatási ügyintézési időnek kiszámíthatónak kell lennie, és az ügyfél közigazgatási határozathozatalra vonatkozó joga nem tehető függővé attól, hogy a közigazgatási szerv milyen időpontban hajlandó dönteni a hatáskörébe utalt ügyben – [72/1995. (XII.15.) AB határozat].

Indítványozó álláspontja szerint az Ítélet a jogállamiság és a jogbiztonság elvét az alábbiak miatt sérti:

- (a) **az Ítélet tévesen azt állapította meg, hogy az I. Fokú Hatóság eljárási szabálysértést nem követett el. Indítványozó álláspontja szerint azonban az I. Fokú Hatóság az eljárási szabálysértést az alábbiak szerint követette el:**

A Ket. 33. § (7) alapján az eljáró I. Fokú Hatóság vezetője az ügyintézési határidőt annak letelte előtt kivételesen indokolt esetben egy alkalommal, legfeljebb harminc nappal meghosszabbíthatja. Ez alapján az I. Fokú Hatóságnak 2012. június 21. napjáig kellett volna az I. Fokú Határozatot meghoznia, illetve ezen időpontig lett volna törvényes lehetősége az ügyintézési határidő meghosszabbítására.

Az I. Fokú Hatóság azonban az eljárási határidőn belül mindössze annyit tett, hogy I. Végzésében – 2012. június 18. napján – az Indítványozó részére 2012. június 25. napjára (határidő lejárt utáni időpontra(!)) meghallgatási jogot biztosított. Az I. Végzés (azaz a meghallgatási jog biztosítása) azonban jogszabályi háttér hiányában nem volt alkalmas arra, hogy a 30 napos ügyintézési határidőt automatikusan

meghosszabbítsa. Az I. Végzés meghozatalakor ugyanis még nem lépett hatályba az a jogszabály-módosítás – nevezetesen a Vtv. 2/A. §-a, amely szerint a meghallgatási jog gyakorlásának időtartama nem számít bele az ügyintézési határidőbe (a továbbiakban: „**Jogszabály-Módosítás**”) –, amelyre az I. Fokú Bíróság is hivatkozik Ítéletében (2. oldal utolsó bekezdés). A Jogszabály-Módosítás ugyanis 2012. június 20. napján, azaz az I. Végzés meghozatala után 2 nappal lépett életbe. Ezen a szabálysértésen az a tény sem változtat, hogy az I. Fokú Hatóság II. Végzésével 2012. június 26. napján (5. nappal a közigazgatási határidő lejártja után (!)) az eljárási hibáját orvosolni kívánta azzal, hogy az ügyintézési határidőt 30 nappal meghosszabbította. A fentiek alapján egyértelműen megállapítható, hogy az I. Fokú Hatóság II. Végzésével – a határidő lejártja után – nem volt jogosult a már lejárt közigazgatási határidőt meghosszabbítani.

Ennek alapján Indítványozó álláspontja szerint az I. Fokú Bíróság Ítéletével megsérti a jogállamiság és a jogbiztonság elvét, tekintve, hogy az I. Fokú Bíróság megállapította, hogy az I. Fokú Hatóság eljárási szabálysértést nem követett el. Itt utalunk arra a tényre is, hogy a II. Fokú Hatóság II. Fokú Határozatában elismerte az eljárási határidő megsértését (II. Fokú Határozat 7. oldal).

Megjegyezzük, hogy a Jogszabály-Módosítás már folyamatban lévő közigazgatási eljárásokban való alkalmazása önmagában is alaptörvény-ellenes, tekintve, hogy közigazgatási ügyintézési időnek kiszámíthatónak kell lennie. Azzal, hogy a Jogszabály-Módosítást már folyamatban lévő közigazgatási eljárásokban is alkalmazni rendelte a törvényhozó, súlyosan sérült a jogállamiság és jogbiztonság elve.

Ezen felül jogosan merül fel a kérdés, hogy a Vámhatóság és az Adóhatóság integrációja miként szolgálja a jogbiztonságot, hiszen a jelen közigazgatási eljárás alatt a már integrált Nemzeti Adó- és Vámhivatal arra hivatkozott, hogy nincs hozzáférése – az immáron saját – adatbázisához, így jogszabályellenesen – és ezzel együtt alaptörvény-ellenesen – meghosszabbította a saját ügyintézési határidejét.

- (b) ***az Ítélet tévesen azt állapította meg, hogy az I. Fokú Hatóság visszamenőlegesen nem változtatta meg a jogszabály-értelmezését. Indítványozó álláspontja szerint azonban az I. Fokú Hatóság visszamenőlegesen megváltoztatta a jogszabály-értelmezését és ezzel jogbizonytalanságot okozott Indítványozó részére:***

- Visszamenőlegesen megváltozott jogszabály-értelmezés, jogbizonytalanság

A Vtv. 1.§ 3. pontja alapján megbízható vámadósnak minősül az, akinek a kérelem elbírálása időpontjában nincs a magyar állami adóhatóságnál, vagy vámhatóságnál az előírt vagy a fizetési felszólításban meghatározott időtartamon túl meg nem fizetett tartozása (a továbbiakban: kintlévőség).

A Vtv. 48. § (2) bekezdése alapján mentes az Áfa biztosítása alól a vámigazgatási eljárásban az az adóalany, akinek folyamatos működés mellett a tárgyévét megelőző kettő egymást követő naptári éven belül nem keletkezett az állami adóhatóságnál Áfa jogcímen kintlévősége, illetve a vámhatóságnál kintlévősége.

Indítványozó az I. Fokú Hatóságtól azt a tájékoztatást kapta, hogy habár az áfa biztosítás alóli mentességre vonatkozó fent idézett jogszabályi környezet semmit nem változott azóta, hogy Indítványozó 2011-ben menteséget kapott az Áfa biztosítására vonatkozóan, azonban a vámhatósági jogértelmezés 2012. májusától megváltozott. A I. Fokú Hatóság ugyanis 2012. májusától kezdve úgy értelmezi a releváns jogszabályokat, hogy – a korábbi értelmezési gyakorlattól eltérően – már nincs jelentősége annak, hogy a Indítványozónak nem áll fenn adótartozása az áfa biztosítás alóli mentesség kiadására irányuló kérelem elbírálása időpontjában, hanem az számít, hogy a tárgyévét megelőző kettő egymást követő naptári éven belül volt-e késedelmesen teljesített adófizetése, azaz az I. Fokú Hatóság a Kvj. 48. § (2) bekezdésének értelmezésekor a „kintlévőség” fenti definícióját teljesen figyelmen kívül hagyja.

A I. Fokú Hatóság által megváltoztatott jogértelmezés eredményeképpen Indítványozónak a tárgyévét megelőző kettő adóév vámjogilag releváns eseményei (pl. fizetési késedelem az állami adóhatóság felé) visszamenőleges hatállyal vámjogilag más megvilágításba kerülnek, azaz immár kintlévőségnek minősülnek. Ezen felül Indítványozó részére az I. Fokú Hatóság nem biztosított felkészülési időt a megváltozott I. Fokú Hatósági jogszabály-értelmezésekre, gyakorlatilag esélyt sem adott a Indítványozó részére, hogy a szerzett jogait megvédje. Indítványozó álláspontja szerint a I. Fokú Hatóságnak a korábban kialakult értelmezési gyakorlat megváltozásáról mindenképpen előzetesen értesítenie kellett volna a Indítványozót és csak a jövőre nézve értelmezhetette volna eltérően a vámjogszabályokat.

- Szerzett jogok sérelme

A I. Fokú Hatóság a megváltozott jogszabály-értelmezésével azt a helyzetet idézte elő, hogy az Indítványozó ugyanazon tényállás mellett (azaz a kérelem elbírálásának időpontjában sem 2011-ben, sem 2012-ben nem volt kintlévősége) azonos jogszabályi környezet mellett elveszítette a szerzett jogát. A Kvj. 4. pontban idézett rendelkezései ugyanis nem változtak azóta, hogy a Indítványozó 2011-ben mentességet kapott a vámigazgatási eljárásokban az Áfa biztosítása alól.

Ezzel a I. Fokú Hatóság súlyosan megsértette a Ket 1. § (4) bekezdését, mely alapján a hatóság „védi az ügyfelek jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogait.”

A fentiek alapján Indítványozó álláspontja szerint az I. Fokú Bíróság Ítéletével megsérti a jogállamiság és a jogbiztonság elvét, azzal, hogy az I. Fokú Bíróság megállapította, hogy az I. Fokú Hatóság visszamenőlegesen nem változtatta meg a jogszabály-értelmezését.

3.2.2 Alaptörvény XXIV. cikkelyének (1) bekezdése

Az Alaptörvény XXIV. cikkelyének (1) bekezdése értelmében mindenkinek joga van (i) az ésszerű határidőn belüli és (ii) a tisztességes módon történő hatósági ügyintézésre.

Az ésszerű határidőn belüli hatósági ügyintézés tekintetében utalunk a 3.2.1 pont alatt kifejtettekre.

A tisztességes módon történő hatósági ügyintézéshez való alkotmányos jog magába foglalja a jogot arra, hogy az ügyfelet hátrányosan érintő egyedi intézkedések meghozatala előtt ne csak meghallgassák, hanem az iratokat is megismerje, valamint, hogy az igazhatási szervek a döntéseket megindokolják.

Indítványozó álláspontja szerint az Ítélet az Indítványozó tisztességes hatósági ügyintézéshez való alkotmányos jogot sérti, mert tévesen azt állapította meg, hogy az I. Fokú Hatóság tisztességes módon járt el Indítványozó ügyében. Indítványozó álláspontja szerint azonban az I. Fokú Hatóság az alábbi okok miatt nem járt el tisztességes módon a közigazgatási eljárás folyamán:

- Több alkalommal változtatott kintlévőség-lista

Az I. Fokú Hatóság a Végzésben 3 db kintlévőséget sorolt fel. Ennek azért van jelentősége, mert az I. Fokú Hatóság a 30 napos ügyintézési határidőn belül mindössze 3 db kintlévőség tekintetében kívánta Indítványozóval tisztázni, hogy valóban kintlévőségről van-e szó.

Indítványozó azonban mindhárom kintlévőség tekintetében bizonyítani tudta, hogy az I. Fokú Hatóság álláspontja nem volt helyénvaló, mert valódi kintlévőségekről nem volt szó. Az I. Fokú Hatóság mind a három kintlévőségi tétel esetében elfogadta Indítványozó jogi álláspontját.

Ezt követően - immár a 30 napos ügyintézési határidő lejártát követően – az I. Fokú Hatóság újabb kintlévőségeket sorolt fel. Tette ezt úgy, hogy korábban az Indítványozó részére úgy nyilatkozott, hogy a korábbi kintlévőség-lista véglegesnek tekinthető.

Indítványozó jelezte az I. Fokú Hatóság részére, hogy az I. Fokú Hatóság fenti magatartása felveti a Ket. 1.§ (2) bekezdésébe ütköző hatáskör-gyakorlással való visszaélés tilalmának a megszegését is, mert azt a látszatot kelti, mintha az I. Fokú

Hatóság mindenképpen kintlévőséget akarna kimutatni, annak ellenére, hogy a Indítványozó a korábbi kintlévőségi tételeit tisztázni tudta.

A II. Fokú Hatóság a II. Fokú Határozat 7. oldalán nem tudta okszerűen megindokolni, hogy az I. Fokú Hatóságnak miért kellett több alkalommal a kintlévőségi listát módosítani. II. Fokú Hatóság megsértette a Ket. 72. § (1) f. pontját, mert indokolásában nem hivatkozott jogszabályhelyekre azzal kapcsolatban, hogy milyen jogszabály alapján volt az I. Fokú Hatóságnak joga a kintlévőséglista utólagos módosítására.

Indítványozó álláspontja szerint elfogadhatatlan tény, hogy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal az integrálást követően arra hivatkozott, hogy nincs hozzáférése a saját adatbázisához, és ezen oknál fogva jogszabályellenesen – és ezzel együtt alaptörvényellenesen – meghosszabbította a saját ügyintézési határidejét.

- Az ügyre vonatkozó tények figyelmen kívül hagyása

Álláspontunk szerint az I. és II. Fokú Hatóság nem vette figyelembe a jelen ügyre vonatkozó tényeket, különösen a 2 napos fizetési késedelem, mint jogsértés elenyésző súlyát, valamint az érintett időszakban az Indítványozó adófolyószámláján fennálló jelentős túlfizetés tényét.

Az I. és II. Fokú Hatóság ezzel a magatartásával súlyosan megsértette Ket. 2. § (3) bekezdését, amely alapján a közigazgatási I. Fokú Hatóság „az eljárás során az érintett ügyre vonatkozó tényeket veszi figyelembe, minden bizonyítékot súlyának megfelelően értékeli.” Indítványozó képviselői a meghallgatás során arról tájékoztatták a I. Fokú Hatóság alkalmazottjait, hogy egy 2 napos fizetési késedelem miatt az Áfa biztosítás alóli mentesség elvesztése esetén Indítványozónak a garancia keretét akár 750 millió Ft-os összeggel kellene megemelnie. Az I. és II. Fokú Hatóság képviselői azonban megsértették a Ket 1. § (2) bekezdését, mivel nem tartották szem előtt az ügyfél jogát és jogos - ideértve gazdasági - érdekét.

A fentiek alapján Indítványozó álláspontja szerint az I. Fokú Bíróság marasztaló ítéletével megsérti Indítványozó tisztességes módon történő hatósági ügyintézéshez való alkotmányos jogát.

4. Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miatt ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével

Indítványozó álláspontja szerint az Ítélet ellentétes az Alaptörvény Alapvetésének B) cikkelyének (1) bekezdésében foglalt jogállamiság és jogbiztonság elveivel, valamint az Alaptörvény XXIV. cikkelyének (1) bekezdésében foglalt ésszerű határidőn belüli és a tisztességes módon történő hatósági ügyintézésre való alkotmányos joggal.

Indítványozó álláspontja szerint az Ítélet tévesen állapította meg, hogy az I. és II. Fokú Hatóság

- (i) súlyos eljárási hibát nem követett el,
- (ii) az I. Fokú Hatóság visszamenőlegesen nem változtatta meg a jogszabály-értelmezését, valamint
- (iii) tisztességes módon az ésszerű határidő betartásával járt el a jelen közigazgatási eljárásban.

5. Annak bemutatása, hogy az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva

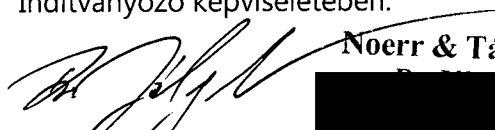

Indítványozó a rendelkezésre álló rendes jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, lásd jelen indítvány 1. és 3. pontjait.

6. Nyilatkozat arról, hogy az ügyben van-e folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve arról, hogy kezdeményeztek-e perújítást az ügyben

Indítványozó az Ítélet vonatkozásában jelen alkotmányjogi panasszal egy időben felülvizsgálati eljárást kezdeményezett a Kúria előtt.

Budapest, 2014. május 30.

Indítványozó képviselőjében:

Noerr & Társai Iroda

Dr. Lóczy István
ügyvéd
Noerr és Társai Iroda

Mellékletek:

1. Ügyvédi meghatalmazás

2. I. Fokú Határozat

3. II. Fokú Határozat

4. Felülvizsgálati Kérelem

5. Ítélet

6. I. Végzés

7. II. Végzés